

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 10.5.2006
KOM(2006) 211 v konečném znění

SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉ RADĚ
PROGRAM PRO OBČANY
PŘINÁŠEJÍCÍ VÝSLEDKY PRO EVROPU

SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉ RADĚ

PROGRAM PRO OBČANY

PŘINÁŠEJÍCÍ VÝSLEDKY PRO EVROPU

ÚVOD

V období globalizace nebyla Evropská unie ještě nikdy tak potřebná, ale zároveň tak kritizována. To je paradox, kterému musí čelit všichni evropští vedoucí představitelé, jak členských států, tak orgánů EU.

Rozvoj Evropské unie je mimořádným úspěchem, který pomohl svým občanům vyrovnat se s vnějšími změnami, a zajistil nebývalý mír, prosperitu a stabilitu. Zásady a hodnoty EU – svoboda, demokracie, právní stát, tolerance, solidarita a dosahování pokroku prostřednictvím mírové spolupráce se nezměnily a jsou dnes stejně aktuální jako při podpisu Římské smlouvy. Stejně jako ústřední role kulturního bohatství a rozmanitosti evropské identity. Ale Evropa a svět se za těch 50 let změnily. EU musí podporovat a hájit své hodnoty na pozadí stále větší rozmanitosti a změn. Na setkání v Hampton Courtu vloni v říjnu došlo k politické shodě ohledně povahy těchto výzev a zásadní role EU při jejich zdolávání prostřednictvím modernizace a reformy. Agenda schválená v Hampton Courtu zahrnující rozvoj hospodářství založeného na znalostech je stěžejní pro podporu růstu a zaměstnanosti.

Očekávání občanů EU se za 50 let zvýšila. EU byla přiznána zvýšená odpovědnost, což je výzvou pro všechny evropské vedoucí představitele. Evropští občané chtějí lépe chápat a více ovlivňovat, co a jak EU dělá. Vnímají EU jako důležitou, ale vzdálenou.

Ústavní smlouva by měla napomoci tuto propast překlenout. Komise nadále podporuje zásady a hodnoty, na kterých je založena, a věří ve zlepšení, jež by měla přinést ohledně efektivity, otevřenosti a odpovědnosti EU. Ústavní smlouvu schválilo patnáct členských států a další by tak mohly učinit v nadcházejících měsících. Ve dvou členských státech ji voliči v referendu odmítli. Ohledně dalších kroků nebylo doposud dosaženo shody.

Občané však chtějí, aby EU účinně fungovala již nyní. Diskuze pořádané v rámci Plánu D (pro demokracii, dialog a diskuzi) ukázaly, že výrazným přáním evropských občanů je, aby EU byla aktivnější v mnoha oblastech: při vytváření pracovních míst, při zvládnutí následků globalizace, při boji proti terorismu a organizovanému zločinu a při podpoře udržitelného rozvoje a solidarity.

EU dosáhla v reakci na tyto požadavky a i přes absenci dohody ohledně ústavní smlouvy řady významných pokroků: dohody ohledně sedmiletého finančního rámce, obnovené agendy pro růst a zaměstnanost v rámci revidované lisabonské strategie, nové sociální agendy, reformovaného Paktu o stabilitě a růstu, akčního plánu pro posílení svobody, bezpečnosti a spravedlnosti EU, zdvojnásobení oficiální rozvojové pomoci do roku 2010, stejně jako politické dohody ohledně citlivých otázek, jako jsou právní předpisy týkající se služeb a chemikálií, a ohledně nové energetické politiky. EU musí nyní tyto výsledky přeměnit v konkrétní výhody.

Nicméně Unie musí jít ještě dále, a to prostřednictvím politické agendy, která odpoví na očekávání evropských občanů a znova získá jejich podporu pro evropský projekt. Tato agenda musí být založena na zavedených prioritách prosperity, solidarity a bezpečnosti a vést k růstu a zaměstnanosti. To je nezbytné pro obnovení důvěry v Evropu. Tato podpora může být mobilizována i díky projektům, jako jsou Erasmus, Galileo, Evropský technologický institut anebo schopnosti evropské civilní ochrany. Jak politiky, tak projekty však musí být začleněny do soudržné politické agendy. Musí být tedy doprovozeny postupným řešením aktuálních obtíží spojených s ústavní smlouvou. Cílem tohoto dvojího přístupu je dosáhnout časem nového institucionálního uspořádání, které posílí celkové politické cíle zaměřené na upevnění „projektu společného soužití“.

Tento přístup vyžaduje zejména politickou vůli napříč Evropou, v členských státech i v regionech. Efektivní orgány jsou pro fungování EU zásadní a vyjadřují politickou povahu evropského projektu. Nicméně orgány EU nemohou posílit Evropu samy o sobě. A ani by neměly, protože Evropa je, a musí být, spíše demokratickým než administrativním seskupením. Společné sdílení je zásadní. Proto prvním krokem k institucionálnímu uspořádání by mohlo být v příštím roce, 50 let od Římské smlouvy, přijetí politického prohlášení členskými státy, Komisí a Evropským parlamentem, které nejen, že stanoví evropské hodnoty a cíle, ale bude také obsahovat společný závazek k jejich podpoře, tzv. „obligation d'engagement“. Účel a styl tohoto dokumentu by měl být inspirován Messinskou deklarací, která byla jak odpovědí na obtíže ohledně institucionálního uspořádání, tak předchůdcem nové smlouvy, v tomto případě Římské smlouvy.

PROGRAM POLITIKY PRO OBČANY: EVROPA PŘINÁŠEJÍCÍ VÝSLEDKY

Nový evropský program pro občany musí zajišťovat mír, prosperitu a solidaritu v novém kontextu, v kontextu globalizace. Měl by zaručit otevřený a plně funkční jednotný trh a účinně realizovat čtyři svobody, podporovat solidaritu, příležitosti, přístup a udržitelnost; a zvyšovat bezpečnost. Jde o program určený ve prospěch všech evropských občanů, založený na dosažených výsledcích a sledující již nastavený kurz, se zvláštním zaměřením na růst a zaměstnanost.

Hlubší hospodářská integrace; jednotný trh pro 21. století

Evropské hospodářství čelí v 21. století novým výzvám a příležitostem. Jednotný trh přinesl vedle účinné politiky hospodářské soutěže obrovské výhody evropským občanům; zajistil jim možnost volby a příležitosti i v oblastech jako jsou telekomunikace a letecká doprava, které byly kdysi považovány za uzavřená odvětví. Připravil půdu pro vytvoření eura, které postupně znova posílilo dynamiku jednotného trhu a finanční a hospodářskou integraci a tím celou EU. A nakonec revidovaná lisabonská strategie stanovila základ pro modernizaci našeho hospodářství s cílem zajistit růst a zaměstnanost pro všechny občany.

Je na čase provést revizi hospodářské integrace, a zejména jednotného trhu, a podívat se do budoucnosti. Je potřeba položit si následující otázky:

- **Jak můžeme stavět na tom, čeho již bylo dosaženo?**
- **Kde ještě zbývají mezery?** Jednotný trh ještě není dokončen, potřebuje stále větší integraci energetického a finančního trhu a odstranění překážek ve volném pohybu práce. Jde o záležitosti, jenž se občanů přímo týkají; zejména pokud jde o

ceny za energii, poplatky za roaming pro uživatele mobilních telefonů nebo bankovních poplatky. V dalších oblastech je k realizaci plných výhod pro spotřebitele ještě daleko: např. proč je pro Evropana v jednom členském státě stále tak obtížné získat pojištění v jiném státě? Jak pokračovat ohledně patentu Společenství?

- **Jak čelit výzvám budoucnosti?** Hospodářská politika EU musí podpořit integraci a konvergenci evropských ekonomik. EU musí pokračovat v provádění lisabonské agendy; podporovat dokončení a hladké fungování hospodářské a měnové unie a dokončit vybudování jednotného trhu. Hospodářská politika EU musí také plně zohlednit vnější tlaky, např. ty, týkající se hospodářské soutěže, stejně jako příležitosti, jež globalizace nabízí pokud jde o investice a vývoz. Jednotný trh musí být dynamickým procesem, ne jednorázovým cílem. Silný, otevřený a konkurenceschopný jednotný trh může být hlavní odpovědí Evropy na výzvy globalizace.
- **Máme pro realizaci jednotného trhu ten nejúčinnější mechanismus?** Během posledních dvaceti let se prostředky na podporu hospodářské integrace vyvíjely a existují nové způsoby pro stimulaci podnikání a inovace. Komise je připravena pracovat na obnovení partnerství s členskými státy a jejich orgány, a to včetně využití nových technologií, tak, aby umožnila fungování systému a napomohla jim k zapojení se a k převzetí odpovědnosti.

Komise se zavazuje k odstranění překážek na jednotném trhu s cílem umožnit evropským občanům a podnikatelům, aby mohli užívat plných výhod EU. Za tímto účelem navrhuje zahájit zásadní revizi jednotného trhu s cílem zhodnotit, co a jak je potřeba dále udělat. Příští rok předloží Radě a Evropskému parlamentu zprávu – jednotný trh ve 21. století – obsahující konkrétní návrhy pro budoucí činnost. Komise bude také nadále usilovat o lisabonskou strategii a dokončení a hladké fungování hospodářské a měnové unie.

Příležitost, přístup a solidarita

Úsilí o hlubší a rozsáhlejší hospodářskou integraci by mělo jít ruku v ruce s další podporou jedné ze základních evropských hodnot se sjednocujícím účinkem, kterou je solidarita.

S cílem udržet veřejně financovanou zdravotní péči, sociální ochranu a penze na pozadí demografických změn a umožnit evropským občanům úspěšně se vyrovnat se změnami, se musí politiky přizpůsobit novému světu práce. Evropané žijí déle, čelí nebývalým změnám tradičních modelů rodiny, směřují k rovnosti mužů a žen, přizpůsobují se novým formám migrace a rozmanitosti a stále se setkávají s přetrvávající chudobou u znevýhodněných skupin. Evropská unie musí analyzovat zásadní změny, které v našich společnostech probíhají, a poskytovat dlouhodobé odpovědi na všech úrovních, aby její reformní práce odpovídala výzvám, kterým čelí evropské hospodářství.

Poskytování práv a záruk na pracovišti musí být spojeno s vytvářením pracovních míst. Je proto zásadní, aby členské státy kladly důraz na aktivní politiky na trhu práce zaměřené na boj s nezaměstnaností, a zejména s nezaměstnaností mladých lidí, která zůstává v mnoha členských státech nepřijatelně vysoká. Jak uvedla Evropská rada při stanovování lisabonské strategie, „nejlepší ochranou proti sociálnímu vyloučení je zaměstnání“.

Evropské politiky a programy solidarity musí podporovat vyšší kvalitu života, sociální soudržnost a větší možnosti pro občany Unie, a to tím, že budou spolupracovat s vnitrostátními, regionálními a dalšími orgány stejně jako se sociálními partnery a budou podporovat sociální dialog a zapojení občanské společnosti. To znamená, že naše politiky zaměřené na udržení solidarity musí být doprovázeny účinnějšími prostředky na zajištění stávajících občanských práv na přístup k zaměstnání, vzdělání, sociálním službám, zdravotní péči a jiným formám sociální ochrany napříč celou Evropou.

Solidarita se musí vztahovat i na budoucí generace, a to prostřednictvím účinné odpovědi EU nejen na demografické změny, ale i na změny týkající se životního prostředí. Unie by měla i nadále udávat tón v boji proti klimatickým změnám a proti snižování biologické rozmanitosti prostřednictvím hospodárného provádění závazků vyplývajících z Kjótského protokolu, globální akce s cílem dále snižovat emise v období po roce 2012 a akčního plánu na splnění cílů týkajících se biologické rozmanitosti pro rok 2010.

Příští rok přistoupí Komise k důkladnému posouzení reality evropské společnosti a zároveň s revizí jednotného trhu a koordinovaným způsobem vypracuje agendu zaměřenou na přístup k právům a solidaritu a sociální rozměr. Prozkoumá možnost vytvoření karty „s oprávněnými nároky“, která by umožnila každému evropskému občanovi, aby si byl vědom svých stávajících práv a měl k nim plný přístup. Nadále bude provádět svůj program pro udržitelný rozvoj.

Svoboda, bezpečnost a spravedlnost

EU musí získat důvěru evropských občanů v to, že byla přijata opatření s cílem učinit z Evropy kvalitní a bezpečné místo k životu, kde je bezpečnost zaručena zároveň se svobodou a s výkonem osobních svobod, jež jsou pro Evropany tak cenné.

EU musí prohloubit svojí činnost. Je potřeba:

- **zaměřit se na dodržování a podporu základních práv** všech a rozvíjet koncept občanství EU;
- **posílit politiku boje proti terorismu**, která zvýší spolupráci mezi donucovacími a soudními orgány tím, že bude odstraňovat překážky v přístupu a sdílení informací, ale s ohledem na plné dodržování ochrany soukromí a údajů;
- **zlepšit ochranu hranic** s integrovanějším systémem správy vnějších hranic, časem zahrnujícím i pohraniční strážu působící podle společných evropských pravidel a postupů;
- **zefektivnit společný evropský azylový systém do roku 2010** s vyšší úrovní harmonizace kritérií a postupů;
- **lépe koordinovat společnou migrační politiku**, která lépe zohledňuje výhodnost integrace přistěhovalců a řeší ilegální přistěhovalectví a zabývá se skupinami provozujícími nekalý obchod v rámci partnerství s třetími zeměmi;

- **zvýšit policejní a soudní spolupráci** založenou na vzájemném uznávání s cílem vymahatelnosti vnitrostátních rozsudků a rozhodnutí v celé EU pro ty, kteří se pohybují, pracují a žijí na různých místech v Evropě;
- **plně využívat stávající mechanismy určené k reakci v případě ohrožení bezpečnosti občanů v celé řadě oblastí zahrnující potraviny, zdraví a bioterorismus;**
- **zvýšit spolupráci při konzulárních záležitostech** s cílem lépe chránit občany EU v třetích zemích.

Akce a odpovědnost je v některých fázích tvorby politiky blokována stávající úpravou tvorby rozhodnutí, což vede k zastavení procesu a nedostatku přímé demokratické kontroly. Stávající ustanovení Smlouvy (článek 42 Smlouvy o Evropské unii a čl. 67 odst. 2 Smlouvy Evropského společenství) umožňují změny těchto úprav, které by zlepšily rozhodování v Radě a umožnily přímou demokratickou kontrolu Evropským parlamentem; a posílily roli Soudního dvora.

Komise předloží iniciativu s cílem zlepšit proces rozhodování a odpovědnost v oblastech jako jsou policejní a soudní spolupráce a legální migrace, s využitím možností stávajících Smluv.

Rozšíření

Postupná rozšíření udělala z EU to, co je z ní dnes – hybnou sílu pro šíření míru, demokracie a prosperity a šířící evropské zájmy, hodnoty a vliv ve světě. Prostřednictvím rozšiřování Evropská unie podpořila transformaci bývalých diktatur ve prospěch všech členských států. Při každém rozšíření panovaly obavy, ale Unie pokaždé dokázala, že disponuje institucionální, finanční a politickou kapacitou pro integraci nových členů.

Poslední rozšíření v roce 2004 mělo především historický politický a strategický rozměr, sjednotit Evropu. Ale bylo také hospodářským úspěchem. Urychlilo dynamiku evropského hospodářství a zvýšilo růst a vytváření pracovních míst díky vyšším investicím a obchodu¹.

Přestože většina občanů rozšíření i nadále vítá, mnoho z nich kritizuje jeho tempo a rozsah. Unie musí plnit stávající závazky. Zároveň musí zahájit kvalifikovanou diskusi o budoucím rozšiřování a jeho významu pro Unii jako celek.

Otázka, jak se může EU přizpůsobit přijetí nových členů a zároveň zajišťovat své hlavní cíle, není nová: Evropská rada se již na svém zasedání v Kodani v roce 1993 zmínila o „absorpční kapacitě“ a „Agenda 2000“ přinesla soubor institucionálních, politických a rozpočtových reforem, které umožnily úspěšné přistoupení v květnu 2004.

EU ukázala, že je schopna přijímat nové členy a zároveň zůstat výkonná. Aby dokázala, že je toho schopna i tentokrát, musí zajistit, že rozšíření prohloubí společný evropský projekt.

---

¹ KOM(2006) 200, 3.5.2006.

Komise pokročí v diskuzi o přidané hodnotě rozšíření a o kapacitě Unie absorbovat nové členy. Během tohoto roku, ještě před prosincovým zasedáním Rady, předloží zprávu o strategii rozšíření EU.

EU ve světě

Potřeba, aby Evropa byla výkonná na světové scéně, je silnější než kdykoli předtím. Celosvětová vzájemná závislost přináší nové příležitosti pro prosazení evropských hodnot a zájmů a posiluje podporu Evropanů pro společnou vnější akci.

Absence nového institucionálního uspořádání by neměla bránit tomu, aby EU posilovala svou roli ve světě. Musí co nejlépe využít svých základních společných kapacit, např. v oblasti obrany, prostřednictvím mobilizace provozních zdrojů, výzkumu a veřejných zakázek. Komise je připravena podporovat úsilí členských států v tomto směru.

Aby Evropa nebyla při plnění své role na světové scéně pouhým souhrnem dílčích částí, měly by členské státy a orgány dosáhnout výsledků týkajících se:

- **Cílů a dopadu.** Jelikož počet zahraničních úkolů a partnerů EU se zvyšuje, je potřeba, aby EU měla jasné priority a dávala jasné najevo, čeho se pokouší dosáhnout. Vyšší priorita by měla být přisouzena rozvoji evropské politiky sousedství, jakožto prvku zajišťujícímu stabilitu a prosperitu v zemích obklopujících EU.
- **Soudržnosti.** EU pro svou vnější politiku disponuje jedinečnou řadou nástrojů, které přesahují tradiční „zahraniční“ politiku, zahrnují obchod, rozvojovou spolupráci, humanitární pomoc a politický dialog. Našich cílů týkajících se oblastí jako jsou životní prostředí, doprava, energie, migrace a bezpečnost lze totiž plně dosáhnout, jen pokud bude vynaloženo úsilí i za hranicemi Evropy. Soudržnost vnitřní a vnější politiky je zásadní. Komise navrhne během tohoto roku nový přístup k vnější konkurenceschopnosti, který zohlední problematiku snadnějšího přístupu na zahraniční trhy, nové priority v obchodních vztazích, podporu investičních příležitostí a ochranu duševního vlastnictví. V tomto kontextu by měla Unie i nadále podporovat všude ve světě vysoké standardy týkající se konkurenceschopnosti, sociální oblasti a životního prostředí.
- **Koordinace.** Členské státy a orgány a orgány EU samy mezi sebou musí lépe spolupracovat, aby mohly provádět výkonnější a účinnou vnější akci. Vnější politika nezbytně zapojuje mnoho účastníků. Ti všichni se musí zaměřit na to, čeho se společně snaží dosáhnout, spíše než se soustředit na to, kdo dělá co; týká se to např. zajišťování účinné pomoci a civilní ochrany v případech vnější krize.

V návaznosti na diskuzi o roli Evropy ve světě, která proběhla na zasedání v Hampton Courtu, předloží Komise koncepční dokument ohledně vnějších vztahů obsahující konkrétní návrhy, jak těmto výzvám čelit v rámci stávajících Smluv, a zejména jak zlepšit soudržnost a koordinaci akcí Komise s akcemi dalších evropských orgánů a členských států.

ROZPOČET K PROVÁDĚNÍ PROGRAMU

Rozpočet je jedním z nejdůležitějších konkrétních projevů politických cílů Unie. Pro uskutečňování programu ve prospěch občanů je nezbytné, aby byl rozpočet reformován jak na straně výdajů, tak příjmů. Při nedávné dohodě ohledně finančního rámce bylo učiněno několik důležitých kroků, došlo např. ke zvýšení výdajů na nové politiky, jako jsou politika bezpečnosti, inovace a výzkumu, a k reformě politiky soudržnosti EU tak, aby sledovala program pro růst a zaměstnanost při zachování své ústřední role při zajišťování solidarity napříč Unií.

Ale více toho zbývá udělat. Rozhodnutí o příjmech a výdajích Unie musí být založeno na konsensu ohledně budoucího politického směřování Unie a rozdělení úkolů mezi Unií a vnitrostátní úrovní, stejně jako ohledně celkové úrovně a finančních zdrojů k provádění unijních priorit. Proto v roce 2008/2009 Komise předloží návrhy na celkovou reformu rozpočtu, aby podporoval prosperitu, solidaritu a bezpečnost prostřednictvím nového politického programu.

EVROPA ZALOŽENÁ NA PARTNERSTVÍ: SUBSIDIARITA, ZLEPŠENÍ PRÁVNÍ ÚPRAVY, OTEVŘENOST

Nový politický program vyžaduje nové partnerství. EU je komplexní, jedinečnou organizací sledující celou řadu cílů. Může fungovat jedině tehdy, pokud bude sdílet jak moc, tak odpovědnost, a bude se držet stanovených základních demokratických zásad – odpovědnosti, transparentnosti a důvěry. Je nezbytné, aby EU:

- Dodržovala zásadu **subsidiarity** tím, že na evropské úrovni bude jednat, jen pokud to bude nezbytné. Komise se zavázala spolupracovat s členskými státy a jejich národními parlamenty, regiony, městy a místní samosprávou, sociálními partnery a občanskou společností, aby zajistila, že z prosperity budou těžit všichni.
- **Snížila byrokracii na minimum.** Komise se o to snaží prostřednictvím zjednodušování stávajících právních předpisů a větším využíváním posouzení dopadu. Nicméně toto úsilí musí být společné a všechny orgány EU stejně jako vnitrostátní a regionální orgány by měly být při zjednodušování života podnikům a občanům aktivnější. V průběhu roku 2006 předloží Komise další sérii návrhů, jak dosáhnout toho, že se lepší právní předpisy stanou skutečností v rámci celé EU.
- **Zlepšila otevřenost a odpovědnost.** Jak Komise, tak Rada podnikají důležité kroky ke zvýšení transparentnosti. Další akce je zapotřebí u všech orgánů. Komise bude vycházet z iniciativy evropské transparentnosti a urychlí např. práci na přístupu k dokumentům.

Partnerství vyžaduje, aby orgány EU účinně spolupracovaly – vymezování jejich úkolů nesmí být nikdy považováno za důležitější, než fakt, že všechny usilují o společné cíle. Musí také oslovit občany – což je základním cílem nové komunikační politiky².

Ale evropské orgány musí také blíže spolupracovat s důležitými partnery. Národní vlády nesou za dobré fungování EU zvláštní odpovědnost. V podstatě v žádné fázi – při konzultaci před stanovením politik, při diskuzi o konkrétních návrzích i při jejich provádění – nemůže politika EU fungovat, pokud nejsou plně zapojeni všichni účastníci.

Zejména národní parlamenty by měly být do rozvoje a provádění evropské politiky více zapojeny. To může přispět k tomu, aby se evropské politiky dokázaly přizpůsobovat různým okolnostem a aby byly mnohem účinněji prováděny.

Komise má v úmyslu předkládat nové návrhy a dokumenty ke konzultaci přímo národním parlamentům a vyzývat je k odpovědi s cílem zlepšit proces formulace politiky.

SMĚREM K NOVÉMU INSTITUCIONÁLNÍMU USPOŘÁDÁNÍ

EU musí zajistit, aby její orgány umožnily tento nový program politiky pro evropské občany uskutečňovat.

Laekenská deklaráce vyzvala v roce 2001 k jasnému, otevřenému, účinnému a demokratickému přístupu Společenství, který by umožnil, aby Evropa vedla svět kupředu. To se stalo základem pro následnou práci Konventu a mezivládní konferenci s cílem schválit ústavní smlouvu. I po pěti letech jsou cíle z Laekenu stále aktuální.

V červnu 2005 se hlavy států a vlád dohodly na vypracování celkového zhodnocení vnitrostátních diskuzí v první polovině roku 2006, i na tom, jakým způsobem tak bude učiněno. Ve sdělení týkajícím se Plánu D a období reflexe³ Komise analyzuje otázky, jenž z diskuze vzešly. Občané v podstatě uznávají, že problémy jak uvnitř, tak mimo Evropu, je potřeba řešit na evropské úrovni. Jsou znepokojeni ohledně zaměstnanosti a bezpečnosti a žádají si odpověď Evropy na globalizaci. Uvíтали by jasnější vizi ohledně směřování Evropy, např. pokud jde o rozšíření. Panuje názor, že Evropa by měla zaměřit své síly na provádění politického programu.

V podstatě bylo zmíněno několik různých přístupů k ústavní smlouvě. Pokračující ratifikace jsou důkazem závazku členských států ohledně ústavní smlouvy. V souladu s prohlášením připojeným k ústavní smlouvě se otázkou bude zabývat Evropská rada, pokud ji schválí tři pětiny členských států. V této fázi však dohoda ohledně dalšího postupu neexistuje.

Pozitivním výstupem bude obnovení důvěryhodného prostředí a opětovné napojení občanů na Unii prostřednictvím konkrétních výsledků, kterými je Unie schopna odpovědět na jejich potřeby a tužby.

---

² KOM(2006) 35, 1.2.2006.

³ KOM(2006) 212, 10.5.2006.

Komise proto zastává názor, že:

- *Je čas postoupit kupředu, od úvah k činům. EU by se nyní měla zaměřit na nový program politiky pro občany založený na pokračujícím dialogu i v rámci dalšího provádění Plánu D.*
- *EU by měla účinněji využívat stávajících Smluv, jak je uvedeno v tomto dokumentu, aniž by se odvolávala na ústavní smlouvu.*
- *Zároveň by měla Evropská rada v červnu rozhodnout o schválení postupného přístupu budoucích předsedajících zemí k vytvoření podmínek pro budoucí institucionální uspořádání.*
- *Dalším důležitým krokem k novému institucionálnímu uspořádání by mělo být přijetí politického prohlášení vedoucími představiteli EU, které by nejen stanovovalo evropské hodnoty a cíle, ale v rámci kterého by se také vedoucí představitelé společně zavázali k jejich dosažení. Prohlášení by mohlo být učiněno příští rok, při příležitosti padesátého výročí od podpisu Římské smlouvy. Toto prohlášení by měl podepsat i Evropský parlament a Komise.*
- *Jako další krok by mělo slavnostní prohlášení posloužit jako základ pro rozhodnutí Evropské rady v příštím roce ohledně zahájení procesu vedoucího k budoucímu institucionálnímu uspořádání, který dále rozvinou budoucí předsedající země. Komise je připravena v případě potřeby pomoci.*

ZÁVĚR

EU zajistila mír, prosperitu a bezpečnost takovým způsobem, který byl v době jejího založení nepředstavitelný. I nadále může a musí reagovat na potřeby a přání nových generací Evropanů.

Proto je potřeba, aby Evropská unie dala nový impuls prostřednictvím nového programu pro občany. Ten by měl obsahovat návrhy, jak občanům přinést další výhody v podobě možností a jistot Evropy založené na otevřenosti a solidaritě. Musí poskytnout další záruky bezpečnosti a svobody a být propojen s účinnější rolí Evropy ve světě.

Při provádění tohoto programu musí EU pracovat v rámci partnerství. Rozsah výzev vyžaduje plné zapojení nejen orgánů EU, ale všech osob, které mají na úspěchu Evropy zájem. Vybudování nové důvěry v Evropskou unii, jakožto ve hnací sílu prosperity, solidarity a bezpečnosti v Evropě a na celém světě, vytvoří příhodné podmínky pro nové institucionální uspořádání.

„Evropské národy nemají jinou budoucnost než v rámci unie.“

Jean Monnet